

A nemzetközi „nagy család”

1948-ban alakult egy – akkor még pacifista szereppel is felruházott – szervezet a mérnökhallgatók számára. A 2008-ban kezdődő gazdasági válságot is átélve mára az egyik legjelentősebb diákszervezetté nőtte ki magát. Papp László, az egyesület leköszönő nemzeti titkára meséli el, milyen út vezet egy lemerült laptoptól az elnökségig, és még tovább.

► *Hogyan talákoztál a szervezettel?*

Először 2007 januárjában, egy fűtetlen vasúti kocsiban talákoztam az egyesülettel, amikor épp hazafelé utaztam. A fülkében lévő utastársak beszélgetéséből kiderült, hogy ők szintén a BME-n tanulnak. Miután lemerült a laptopom, anatókoztam és szóba elegyedtünk. A beszélgetés elején kerestük a közös pontokat az egyetemről, mikor kiderült, hogy akkoriban az irodájuk pont az én kollégiumomban kapott helyet, így az első pozitív benyomás után magától értetődő volt, hogy elmegyek, megnézem őket. Az első alkalom után magával ragadt.

► *A 2008–09-es évben te voltál az egyesület elnöke. Hogyan vezetett a lemerült laptoptól az út idáig?*

Viszonylag gyors pályafutásom volt az egyesületben: a helyi bizottság egy nagyobb rendezvényének, a 2007-es Építőmérnöki Szakmai Hétnek a koordinálását végeztem, ami elég jól sikerült, a rendezvényt az előző évekhez képest négyszeres volumenűvé emeltük. Ezután következett a szintlépés, amikor a helyi bizottság elnökévé választottak. Számomra alap-



vetően fontos része volt az egyesületnek a nemzetközi kapcsolat, és ennek az erősítését szerettem volna képviselni országos szinten is, ezért indultam az elnöki pozícióért, amit végül meg is kaptam 2008 nyarán.

► *Azóta nemzeti titkárként tevékenykedsz. Ez miben más, mint az elnöki pozíció?*

Az elnök egyszemélyes hivatalos képviselője az egyesületnek itthon, míg a nemzeti titkár

inkább nagyköveti szerepkört tölt be, ő az összekötő kapocs a nemzetközi és a nemzeti szervezet között. Magyarországon képviseli a nemzetközi egyesületet és nemzetközi szinten Magyarországot.

► **Sokat változott, alakult a szervezet a belépésed óta?**

Amikor beléptem, nem igazán láttam át, hogy milyen sokrétű ez a szervezet, csak a felszínt észleltem, de már az is megfogott. Azóta teljesen kinyílt az egész. Kezdetben azt láttam, hogy cégekkel lehet kapcsolatot teremteni. Mára már számtalan szerepben és pozícióban kipróbáltam magam, rengeteg új ötletet tudtam keresztyülvinni azáltal, hogy az egyesület mögöttem állt.

A cégekkel való együttműködés az egyik sarkköve az egyesületnek, de ezen kívül maga a tagság is fontos szerep. A tagok személyes és szakmai fejlődése is garantált, hiszen nemcsak elméleti szinten, hanem az életszerű tapasztalatok terén is történnek konkrétumok: eljárnak tárgyalásra, különböző dokumentációkat állítanak össze, tréningeken vehetnek részt, ahol az olyan képességeiket fejleszthetik, mint tárgyalástechnika, érveléstechnika, kommunikáció, protokoll, projektmenedzsment, vezetésemélet. Ezeket nem feltétlenül kapják meg az egyetemi képzés keretein belül, viszont elengedhetetlenek, amikor kilépnek a munkaerőpiacra.

A szervezeti változások is jelentősek az utóbbi időben, például hogy a régi képzésről áttértünk a kétszintű, bolognai képzésre, ami jelentősen befolyásolja az egyetem-független szakmai diákszervezetek működését. Lerövidültek az

egyetemi évek, sűrűbbek lettek a tanrendek, és a tandíj különböző szintű bevezetésével a hallgatóknak arra kell fókuszálniuk, hogy minél előbb diplomázzanak. Tehát a plusz hozzáadott értékeket, tudást biztosító lehetőségeket kevésbé tudják igénybe venni a diákok, ezáltal a tagság utánpótlása, illetve a tudásátadás nagyobb kihívást jelent. Ezek kezelésére igyekszünk a még profibb működés irányába elmozdulni, kihasználva a technika terem-

Lerövidültek az egyetemi évek, sűrűbbek lettek a tanrendek, és a tandíj különböző szintű bevezetésével a hallgatóknak arra kell fókuszálniuk, hogy minél előbb diplomázzanak.

tette új eszközöket. Szeretjük a fejlődést ösztönző kihívásokat.

► **Eddigi tagságod alatt milyen személyes sikerekkel büszkélkedhetsz a szervezeten belül?**

Az első sikerem még az elnöki évem alatt volt, amikor jött a gazdasági válság. Néhány, hosszú évek óta kiváló partnerünk csődbe ment, és adósságokat hagyott hátra. Ezáltal az egyesületnek kintlévőségei keletkeztek, amik erősen megingatták a nonprofit szervezet működését. Emberpróbáló munka volt, nagy kihívás, de sikerült átvészelnünk ezt az időszakot és kiutat találnunk belőle. Abban az évben hoztuk össze az egyik legnagyobb együttműködési, illetve támogatási szerződést, ami a helyzetre való tekintettel még nagyobb sikerélmény volt.

Másik nagy élményem, amikor az Országgyűlés elé olyan törvénycsomag került 2009-ben, amely a mi működésünket is hátrányosan

érintette volna. Más civil szervezetekkel összefogva eljutottunk különböző bizottságokhoz és ott képviseltük magunkat. Végül sikerült elérnünk, hogy kikerült az adott módosítási javaslat a csomagból.

A harmadik pedig nemzetközi szinthez köthető. 2005 óta van regisztrálva a szervezet Luxemburgban, azelőtt inkább egyfajta bilaterális együttműködés volt a tagországok között. A regisztrálás sokféle új kérdést és kötetmet vetett fel. Én voltam az egyik társírója a nemzetközi szervezet ötéves akciótervnek, amit a közgyűlés végül az IAESTE Hungary indítványaként fogadott el 2010-ben, és aminek megvalósítása azóta is folyamatban van. Ennek az alapdokumentumnak köszönhetően már számos kézzel fogható eredményt ért el a szervezet nemzetközi szinten is.

► ***Az érdeklődők hogyan kerülhetnek kapcsolatba az egyesülettel, és kiknek ajánlod?***

Mindenki számára elérhető a honlapunk (www.iaeste.hu). Többféle célcsoport van, a nemzetközi szakmai gyakorlat csere programba alapvetően mérnök és természettudományi hallgatókat várunk, lehetőleg olyanokat, akik már valamennyit haladtak tanulmányaikkal, van mire építeni, és úgy gondolják, hogy

Nagy felfedezés volt az is, amikor ráeszméltem, hogy igazán mindegy honnan jöttél, a világ bármely pontjáról, sokkal több közös dolog van bennünk, mint amiben különbözünk.



nyitottak a nemzetközi kapcsolatokra, tapasztalatokra. A tagság iránt érdeklődők fel tudják venni az egyetemeken működő helyi bizottságokkal a kapcsolatot.

Ahol nincs helyi bizottság, ott akár ennek a létrehozásával is el tudják kezdeni a munkát az egyesületben. A gyakorlatcsere programon kívül számos további szakmai programot és rendezvényt szervez az egyesület, például az Óbudai Egyetem állásbörzéjét, de emellett számos innovatív, kreatív kezdeményezésen alapuló verseny, szakmai találkozó, tréning és képzés is része a repertoárnak.

► ***Mik a legfontosabb tapasztalatok, amikkel gazdagodtál IAESTE-tagságod óta?***

Az, hogy közel 20 országot sikerült bejárnom, 47-szer szálltam fel repülővel, 28 ezer kilométernél többet utaztam és sok száz emberrel találkozhattam a világ minden tájáról, mindenképp olyan élmény, amit az egyesületnek köszönhetek és nagyon hálás vagyok érte. Olyan helyekre jutottam el, amelyeket nem tudom, mikor lesz újra lehetőségem felkeresni. Ezen kívül a nemzetközi léggör. Ez valahol érthető, mert igazán működtetni úgy lehet egy ilyen szintű, térben, kultúrában távol lévő emberekből felépített közösséget, hogyha a nyitottság adott és valamilyen személyes kötődés is kialakul. Ez a „nagy család” érzés jellemzi az egyesületet. Nagy felfedezés volt az is, amikor ráeszméltem, hogy igazán mindegy

honnan jöttél, a világ bármely pontjáról, sokkal több közös dolog van bennünk, mint amiben különbözünk.

► ***Meddig tarthat a tagság?***

Alapvetően kell hozzá a hallgatói jogviszony. De ha valaki régóta és aktívan benne van a szervezetben, akkor egyrésztől működik az alumni hálózatunk, ahol különböző lehetőségek vannak a további együttmű-

ködésre, illetve az aktív tagok kérhetik a közgyűléstől a tagság meghosszabbítását. Ilyen szempontból mindenki addig van itt, amíg élvezi, tud rá időt fordítani, és amíg hozzá tud járulni önmaga és az egyesület fejlődéséhez is.

világ legkülönbözőbb pontjairól, hogy ugyanazokért a célokért dolgozzunk. Ez önmagában nagyon nagy lendületet ad az embernek. Mindenki nyitott, elfogadó és türelmes. Azonban nem az anyanyelvünkön beszélünk fontos té-



➤ ***Több ízben képviselted hazánkat a nemzetközi szintén, milyen élményekkel tértél haza a konferenciákról?***

Ezek a konferenciák számomra mindenképp a feltöltődésről szólnak, a közgyűléseket általában mindig valamilyen nagyon szép helyen rendezik meg, 250-300 résztvevővel, családi légkörben, és mind azért vagyunk ott a

mákról, tehát kell a magabiztosság is. Ezek a finomhangolások nagyon megkapóak az elején. Az évek során sikerült elérni, hogy az IAESTE Hungary megkerülhetetlen része legyen a nemzetközi szervezetnek, és véleményformálónak váljon nemzetközi szinten is, ami szintén ad plusz tölteket a konferenciák hangulatához.

Loibl Hajnalka

